

Klachtencommissie

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 24 januari 2023 inzake klacht tegen de beslissing inhoudende opname in een accommodatie en de beslissing inhoudende verplichte systeemgesprekken.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt het volgende voorop.

Verplichte zorg in het kader van een zorgmachtiging kan worden verleend om ernstig nadeel af te wenden en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene te stabiliseren en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint. Aan een betrokkene kan verplichte zorg worden verleend als zijn gedrag als gevolg van zijn psychische stoornis tot ernstig nadeel voor hemzelf of anderen leidt.

Iedere vorm van verplichte zorg dient met terughoudendheid te worden toegepast en vooraf getoetst te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid. Deze toetsing moet ertoe leiden dat de verplichte zorg alleen wordt ingezet als uiterste middel, als er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. Daartoe moet worden beoordeeld of er geen lichtere interventies mogelijk zijn en of de verplichte zorg effectief is en het (aanzienlijk risico op) ernstig nadeel ook daadwerkelijk wegneemt. De toetsing houdt ook in dat wordt beoordeeld of de verplichte zorg mogelijk nadelige gevolgen op de lange termijn voor een betrokkene met zich meebrengt.

Met betrekking tot de daadwerkelijke uitvoering van iedere vorm van verplichte zorg stelt de zorgverantwoordelijke van een betrokkene een schriftelijke beslissing op met een inhoudelijke motivering. De geneesheer-directeur stuurt de betrokkene (en zijn advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een brief die de betrokkene informeert over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een patiëntvertrouwenspersoon.

De commissie stelt vast dat klager op [d.d.] is opgenomen bij [Locatie Fivoor] in het kader van een zorgmachtiging waarvan de geldigheidsduur nog niet verstreken is. De [Rechtbank] heeft in haar beschikking van [d.d.] vastgesteld dat klager lijdt aan een psychische stoornis, te weten schizofrenie. Deze stoornis leidt naar het oordeel van de [Rechtbank] tot ernstig nadeel, met name geleden in het bestaan van of het aanzienlijk risico op ernstig lichamelijk letsel en ernstige psychische schade.

De zorgmachtiging legitimeert, onder meer en zover relevant voor de klachten:

- het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, inhoudende het accepteren en nakomen van ambulante behandelafspraken;
- wanneer betrokkene zijn medicatie weigert, en/of er bij betrokkene sprake is van een psychotische decompensatie en ambulante behandeling niet lange voldoende is om ernstig nadeel af te wenden;
 - Opname in een accommodatie, voor een maximale duur van vier weken per opname

Als vormen van verplichte zorg.

De commissie overweegt verder als volgt.

Ter discussie staat de vraag of de voorgenomen uitvoering past binnen de zorgmachtiging [d.d.], zoals in de beschikking van de [Rechtbank] is opgenomen. Uit de toelichting ter zitting komt naar voren dat het gaat om verplichte opname met als doel in contact te komen met klager teneinde risico-inschatting te maken. Dit doel is niet het doel waarvoor de [Rechtbank] in haar beschikking [d.d.] de verplichte opname heeft verleend. Uit de beschikking volgt immers dat opname aan de orde kan zijn indien sprake is het weigeren medicijnen in te nemen en/of psychische decompensatie. Tussen partijen is niet in geschil dat deze omstandigheden zich ten tijde van de door verweerders geformuleerde aanzegging tot verplichte dwang niet hebben voorgedaan. Klager neemt- weliswaar met tegenzin- zijn geneesmiddelen in en van psychische decompensatie is geen sprake. De commissie is gelet op het voorgaande van oordeel dat de opname van klager van [d.d.] tot [d.d.] niet in overeenstemming was met de zorgmachtiging. De commissie acht de klacht daarom gegrond.

De tweede klacht van klager heeft betrekking op de aanzegging van [d.d.] tot verplichte zorg. Klager wordt verzocht contact met verweerders op te nemen voor het inplannen van een systeemgesprek. De reden voor het aanzeggen van de verplichte zorg is het afwenden van ernstig nadeel met als toelichting klagers weigering mee te werken aan de systeemgesprekken die in de zorgmachtiging staan. De commissie kan verweerder volgen in haar standpunt dat het, mede gelet op de ernstige geweldsincidenten in het verleden, wenselijk is een risico-inschatting te maken van het mogelijk gevaar dat klager echtgenote en/of anderen in zijn directe omgeving lopen en dat daarvoor systeemgesprekken, overeenkomstig de zorgmachtiging, een adequaat middel zijn. Anderzijds volgt uit het behandelplan noch uit de zorgmachtiging dat met klager afspraken zijn gemaakt dat en hoe zijn echtgenote daarin zou worden betrokken. Gelet hierop, in samenhang met het feit dat niet duidelijk is hoe verweerder de verplichte zorg heeft willen uitvoeren, oordeelt de commissie dat de aanzegging tot verplichte zorg van [d.d.] niet voldoende gemotiveerd is en de daartegen gerichte klacht dus eveneens gegrond is.

Schadevergoeding

De commissie ziet in het licht van de gegrondverklaring van de klachten aanleiding te komen tot de toekenning van een schadevergoeding. Artikel 10:11 lid 4 Wvggz bepaalt dat de klachtencommissie een schadevergoeding in de zin van de Wvggz naar billijkheid vaststelt. De klachtencommissie acht een schadevergoeding van €50,-- per dag onder de gegeven omstandigheden billijk. De commissie neemt daarbij in aanmerking dat uit de stukken en ter zitting is gebleken dat ook klager in betekenisvolle mate heeft bijgedragen aan het achterwege blijven van goed contact met zijn behandelaren. De commissie kent daarom de helft van de in het klaagschrift verzochte schadevergoeding toe.

De klachtencommissie berekent het aantal dagen waarover klager recht heeft op een schadevergoeding op 5. De schadevergoeding komt dan uit op een bedrag van € 250,00.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klachten gegrond.

Bepaalt dat klager recht heeft op een schadevergoeding van € 250,00.